Bosnić), renoviran je za javne priredbe. Memorijalni spomenici borcima i biste u parku rad su kipara Z. Cara. — Na obližnjem brežuljku Sv. Juraj nalazi se istoimena gotička crkvica, a ispod brijega je zavjetna crkvica Sv. Fabijana i Sebastijana iz 1849.

LIT.: B. Brozović. Vinodolska knežija i morska kupališta, Zagreb 1938. — R. Matejčić, Zaštitna iskapanja rimske arhitekture u Selcima, Jadranski zbornik, 1962, 5. — Ista, Toč, spomenik maslinarstva i galerija Hajrudina Kujundžića, u knjizi: Selce, turistički razvitak 1894—1985, Selce 1986. — Ista, Spomenici sakralne arhitekture u Selcu, ibid. — Ista, Crikvenica, područje općine (turistička monografija), Zagreb 1987, str. 70—75. Ra. Mat.

SELEM, Petar, arheolog i kazališni redatelj (Split, 23. V. 1936). Studirao arheologiju, povijest i povijest umjetnosti na Filozofskome fakultetu u Zagrebu. Na Književnome fakultetu u Strasbourgu habilitirao visoke studije egiptologije i umjetnosti te civilizacije staroga Bliskog istoka. Od 1965. predaje na Filozofskome fakultetu u Zagrebu. Posebno se bavi ant. kulturom i umjetnošću. Bavi se kazališnom režijom.

BIBL.: Stanje istraživanja sfinga carske palače u Splitu, Adriatica praehistorica et antiqua, 1970; Kretanje Ljube Babića, Republika, 1974, 12; Jerolim Miše u zavičaju, ibid., 1977, 4; Slika i simbol — naznake u vizualnoj komunikaciji u protodinastičkom Egiptu, Polja (Novi Sad) 1977, 217; Les religions orientales dans la Pannonie romaine, EPRO, Leiden 1980; Sretno jedinstvo svijeta — Slavko Kopač, Odjek (Sarajevo), 1981, 1; Priroda Dura Pulitike, ŽU, 1983, 36; Scenograf Boško Rašica, Forum, 1983, 7—9; Murtićev Dubrovnik, ŽU, 1985, 39—40; Goranka Vrus, Edizione d' arte, Pordenone 1987; Jurica Kezić, Kaštel Novi 1993.

SELVA, Giannantonio, tal. arhitekt (Venecija, 2. IX. 1751 — 22. I. 1819). U Veneciji je bio nadglednik javnih radova i profesor na Akademiji. Istaknuti je predstavnik ranoga klasicizma. Po narudžbi trogirskoga plemića Ivana Luke Garanjina napravio je nacrte za više zgrada, ali ih je tek manji broj izveden (vrtlareva kuća i konjušnica u Garanjinovu parku). Neizvedeni su ostali projekt temeljite rekonstrukcije palače u središtu Trogira i projekti za razne gospodarske zgrade (staje, pčelinjak, kuće kolona i paviljon). Najvrednije je Selvino ostvarenje ljetnikovac na imanju u Divuljama gdje je Garanjin htio osnovati gospodarsku akademiju. Gradnja je započela vjerojatno 1832, ali je izgrađen samo središnji reprezentativni dio s polukružnim trijemom i jonskim stupovima.

LIT.: *S. Piplović*, Arhitekt Giannantonio Selva i klasicizam u Dalmaciji, Peristil, 1975 – 76. 18 – 19. – *Isti*, Garanjinov ljetnikovac u Divuljama, Prilozi – Dalmacija, 1975. Sta. P.

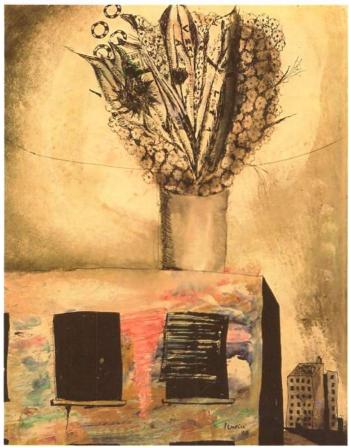
SENEČIĆ, Željko, slikar i scenograf (Zagreb, 18. I. 1933). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1956 (M. Detoni). Završio odsjek scenografije na Akademiji kazališne umjetnosti 1960. Bio je suradnik Majstorske radionice K. Hegedušića 1956—60. Scenograf RTV Zagreb od 1957. Radi za kazalište (Guslač na krovu, Koriolan, Sablasna sonata), film (Breza, Rondo, Kad čuješ zvona, Glembajevi) i inozemne produkcije (Isadora Duncan, Sacco i Vanzetti). Scenski prostor oblikuje jednostavnim detaljima i izrazitim smislom za stvaranje atmosfere. Njegove slike na staklu lirske su vizije grada, cirkusa i klaunova. Snažnim kontrastiranjem tamnih i svijetlih boja, kao i naglašenim crtežom, prikazani motiv dobiva dramatična i ekspresivna obilježja (ciklusi Ljetne igre, 1985; Moj grad, 1988). — Samostalno izlagao u Zagrebu (1956, 1957, 1961, 1977, 1982, 1985, 1988, 1989, 1994), Beču (1967), Splitu (1971), Bologni (1969, 1979). Ženevi (1983, 1984, 1989), Madridu (1986, 1988), Lausanni (1986) i Grazu (1987). Piše drame i scenarije za filmove.

LIT.: T. Maroević, Željko Senečić (katalog), Zagreb 1985. — Z. Kuzmić, Željko Senečić (katalog), Zagreb 1989. K. Ma.

SENSER, Paulus Antonius, slikar (Osijek, sred. XVIII. st.). U franjevačkome samostanu u Visokom naslikao je 1753. veliku oltarnu sliku *Potpuni oprost*, koja se odlikuje pokretima likova, lepršavošću draperija, nasmiješenim izrazima lica. Na osnovi tih obilježja pripisane su mu oltarne slike u franjevačkim samostanima u Kraljevoj Sutjesci, Osijeku, Slavonskome Brodu i u Dijecezanskome muzeju u Đakovu. Djela odaju snažnu umjetničku osobnost zreloga kasnog baroka.

LIT.: S. Rakić, Osječki slikar Paulus Antonius Senser, Peristil, 1990, 33.

SENJ, grad u *S* primorju. Na obližnjem brdu Kuku nalazilo se važno središte ilir. plemena Japoda. U rim. je doba *Senia* važno središte i municipij provincije Liburnije, o čemu svjedoče mnogobrojni arheol. nalazi. Od doseljenja Hrvata do XII. st. S. je u sastavu Gacke župe, 1185. gospodari Senja postaju templari, a 1271. prelazi u posjed krčko-vinodolskih knezova, budućih Frankopana. God. 1469. postaje slobodni kraljevski grad i sjedište novoosnovane senjske kapetanije, koja je začetak hrv. Vojne krajine. God. 1527—1689. sjedište je senjskih uskoka. Oslobađanjem Like

Ž. SENEČIĆ, Cvijeće

od Turaka 1689. ponovno dolazi do trgovačkoga i pomorskog napretka Senja. Grad je 1943. bombardiran te su uništeni mnogi vrijedni spomenici.

Na području Senja i čitave biskupije od X. st. upotrebljavala se glagoljica a liturgija se služila isključivo na hrv. jeziku. Od mnogih je glag. natpisa najstarija tzv. *Senjska ploča* iz XI/XII. st. (Gradski muzej); to je ulomak pluteja s ostatkom glag. teksta i ukrasnoga ruba (pretpostavlja se da je plutej izvorno stajao u predromaničkoj crkvi Sv. Jurja, čiji su temelji otkopani 1964. u prizemlju tvrđave Nehaj). U Senju je 1493/94. osnovana glagoljska tiskara.

Srednjovj, je S. utvrđen u X. st. zidinama i kulama koje su oštećene 1242. za tatarske najezde. U doba knezova Frankopana dograđene su gradske zidine i kule a na J je strani izgrađen gradski Kaštel — kneževska rezidencija, tvrđava u kojoj se poslije nalazilo sjedište senjske kapetanije (od kraja XIX. st. adaptiran u dom učenika senjske gimnazije — poznati zavod Ožegovićianum). Krajem XV. st. ponovno su pojačane zidine i

